

ΓΝΩΜΗ

Να μην οδηγηθούμε σε πολιτισμικό πόλεμο

Τις τελευταίες ημέρες παρατηρούμε μια νέα έξαρση του ισλαμιστικού εξτρεισμού, με τη Γαλλία να βρίσκεται στο επίκεντρο επιθέσεων, αλλά και στοχοποίησης από μουσουλμανικές χώρες, ισλαμιστικά δίκτυα, τρομοκρατικές οργανώσεις και μεμονωμένους συντηρητικούς μουσουλμάνους εντός και εκτός της χώρας.

Οι πρωτοβουλίες του προέδρου Μακρόν έχουν προκαλέσει ένα κύμα αντιδράσεων, με διάφορες ακραίες ομάδες, αλλά και τον πρόεδρο της Τουρκίας μεταξύ άλλων, να τον παρουσιάζουν ως τον βασικό εχθρό του Ισλάμ.

Σε αντίστοιχες περιπτώσεις στο παρελθόν, όταν υπήρξε γενικευμένη κινηποποίηση σε αυτό που αποκαλούμε μουσουλμανικό κόσμο, ενδυναμώθηκε ο εξτρεμισμός και η προπαγάνδα των τρομοκρατικών οργανώσεων βρήκε πρόσφορο έδαφος, με αποτέλεσμα να έχουμε επιθέσεις ή εκτεταμένη ριζοσπαστικοποίηση. Αυτή είναι και μία από τις σημαντικότερες αρνητικές επιπτώσεις της δράσης της Daesh, η διεύρυνση του αριθμού των ριζοσπαστικοποιημένων ανθρώπων. Ανθρώπων που ο δικαστικός λόγος και το εξτρεμιστικό κήρυγμα μπορεί να τους οδηγήσουν στην πραγματοποίηση μη οργανωμένων επιθέσεων.

ΤΟΥ
**ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΚΑΡΑΤΡΑΝΤΟΥ**

Στις 14 Ιουλίου 2016, στη Νίκαια η Γαλλία και η Ευρώπη βίωσαν ένα μεγάλο σοκ. Η επίθεση κατά του συγκεντρωμένου και ανυποψίαστου πλήθους στην Promenade des Anglais σηματοδότησε με τον πλέον τραγικό τρόπο την εποχή της καθημερινής διακινδύνευσης και τη χρήση στις επιθέσεις αντικειμένων

που χρησιμοποιούμε στην καθημερινότητά μας, όπως είναι τα αυτοκίνητα. Ουσιαστικά, εκείνη την ημέρα καταλάβαμε πως η τρομοκρατία έχει αλλάξει περισσότερο από όσο νομίζαμε. Η εποχή των οργανωμένων επιθέσεων άφησε τη θέση της σε αυτό που χαρακτηρίζουμε «αυτοσχέδια» τρομοκρατία. Οι 84 νεκροί και οι 65 τραυματίες δεν λύγισαν τη Νίκαια. Το αντίθετο, ο δήμαρχος Εστροζι ανέλαβε την πρωτοβουλία να αναδείξει τον ρόλο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην πρόληψη της ριζοσπαστικοποίησης και στην καταπολέμηση του εξτρεισμού. Το αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας ήταν η Διακήρυξη της Νίκαιας.

Δυστυχώς, ο εξτρεμισμός, η βία, η επίθεση εκδηλώνονται σε διαφορετικό χρονολογικό από τις πολιτικές πρόληψης, οι οποίες αργούν να ωριμάσουν. Δεν πρέπει άλλωστε να ξεχνάμε πως το πλέον δύσκολο πράγμα είναι να μπορέσεις να κερδίσεις το μυαλό ενός ανθρώπου που πιστεύει στη βία. Η Νίκαια λοιπόν πλήρωσε για μία ακόμη φορά με αίμα τον εξτρεισμό και τον φανατισμό. Είναι μια κοινωνία ανθεκτική, δεν μπορεί να τη νικήσει ο φανατισμός. Βρισκόμαστε σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Η Γαλλία και η Ευρώπη προσπαθούν να απαντήσουν στον εξτρεισμό και στη ριζοσπαστικοποίηση. Δεν πρέπει να αφήσουμε χώρο στους φανατικούς. Οι πολιτικές και οι πρωτοβουλίες του Μακρόν δεν στοχεύουν τη θρησκεία και τους πιστούς της, αλλά τους εξτρεμιστές και τους τρομοκράτες. Πρέπει όμως να αναθεωρήσουμε και τις πολυπολιτισμικές πολιτικές, όχι στο πλαίσιο της ασφαλειοποίησης, αλλά της πραγματικής ένταξης. Η κρίση ταυτότητας που οδήγησε μετανάστες δεύτερης και τρίτης γενιάς δεν μπορεί να μας αφήνει αδιάφορους. Δεν μπορούμε να θεωρήσουμε ενσωματωμένες κλειστές κοινότητες όπου κυριαρχεί το υπερσυντηρητικό Ισλάμ και το εξτρεμιστικό κήρυγμα. Δεν έχουμε το πλεονέκτημα να χαρίζουμε νέους ανθρώπους στους τζιχαντιστές.

Το κρίσιμότερο όμως ζήτημα είναι η αναγκαιότητα να αντιμετωπιστεί συνολικά ο ισλαμιστικός εξτρεμισμός. Αυτό που πρέπει να γίνει κατανοητό είναι το γεγονός πως η συμπεριφορά ηγετών κρατών, όπως του προέδρου Ερντογάν, δεν βοηθά στην αντιμετώπιση του εξτρεισμού, το αντίθετο, τον βάζει στην πολιτική ρητορική.

Η Γαλλία και η Ευρώπη έχουν μπροστά τους ένα δύσκολο πολιτικό, πολιτισμικό και επιχειρησιακό παζλ. Πρέπει τα κομμάτια να μπουν στη σωστή σειρά. Να καταπολεμηθεί η τρομοκρατία, να προληφθεί η ριζοσπαστικοποίηση, να «ανοίξουν» οι κλειστές κοινότητες και να μη στοχοποιηθεί το Ισλάμ και οι μουσουλμάνοι. Δεν πρέπει να προσφέρουμε στους φανατικούς κάθε πλευράς τον πολιτισμικό πόλεμο που επιθυμούν διακαώς. Οι δημοκρατίες είναι συμπεριληπτικές και πλουραλιστικές κατασκευές. Αρκεί η διαφορετικότητα να μην εναντιώνεται στον νόμο.